

খোতবা জুমা

চৈয়েদেন্লা হজৰত আকদছ আমিৰ্বল মোমিনিল খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম
(আইঁ) যে ২০৯৯ চনৰ ১০ মেত মছজিদ বায়তুল ফতুহ মৌৰৱণৰ
(বৃটেইন্ট) প্ৰদান কৰা জুমাৰ খোতবাৰ সাৰৎশ।

তাছাহদ, তাউয আৰু চুৰা ফাত্তীহা পাঠৰ পিছত হযুৰ আনোৱাৰ (আইঁ) যে তলত দিয়া আয়াতে কোৰআন মজিদ পাঠ কৰি তৰজমা পঢ়ি শুনায়। (ইয়া আইউ হাল্লাজিনা আমানু কুতিবা আলায়কুমুছিয়ামু কামা কুতিবা আলাল্লাজিনা মিন কাবলিকুম লাআল্লাকুম তাভাকুন আইয়ান্মাম মাদুদতিন মান কান মিনকুম মাৰিজান আউ আলা ছাফাবিন ফা ইদাতুম মিন আইয়ামিন উখাৰা ওয়া আলাল্লাজিনা ইউতিকু নাহ ফিদিয়াতুন তাআমু মিছকিন ফামান তাতাওয়াআ খায়বান ফাহৰা খায়কল্লাহু ওয়া আন তাচুমু খায়কল্লাকুম ইনকুনতুম তালামুন শ্বাহাৰৰ বামজানাল্লাজি উনজিলা ফিহিল কোৰ আনু হুদাল্লী নাছী ওয়া বাই নাতিম মিনাল হুদা ওয়াল ফুৰকান ফামান শ্বাহিদা মিনকুম শ্বাহৰা ফাল ইয়াচুমহ ওয়া মান কানা মাৰিজান আউ আলা ছাফাবিন ফাইদাতুম মিন আয়াহিয়া মিন উখাৰা ইউবিদুল্লাহ বিকুমুল ইউচৰা ওয়ালা ইউবিদু বিকুমুল উচৰা ওয়ালি তুকমিলুল ইদাতা ওয়ালি তুকাবিবৰকল্লাহা আলা মা হাদা ওয়া লাআল্লাকুম তাশকুৰৰ ওয়া ইজা ছাতালাকা ইবাদি আন্নি ফা ইন্নি কাৰিব উজিবু দাওয়া তাদাই ইজা দাআন ফাল ইয়াছ তাজিবু লি ওয়াল ইউমিনু বি লাআল্লাহুম ইয়াৰ শুধুন) (চুৰা বাকাৰা ১৮৪ৰ পৰা ১৮৭আয়াতলৈ)।

উক্ত আয়াত সমুহৰ তৰজমা এনেদৰে হে বিশ্বসী সকল, তোমালোকৰ পূৰ্বগামী সকলৰ নিমিত্তে যেনেকৈ ৰোজা নিৰ্ধাৰিত কৰা হৈছিল তোমালোকৰ নিমিত্তেও তেনেকৈয়ে ৰোজা নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে, যাতে তোমালোকে তাওয়া ধাৰণ কৰা, চাৰিত্ৰিক আৰু আধ্যাত্মিক দুৰ্বলতাৰ পৰা দূৰত থাকা। (ৰোজা ধৰা) নিদিষ্ট দিনবোৰকৰ নিমিত্তে কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিজনৰ অসুখ বা যিজনে অৰমনত থাকে পিছত গৈ সেই দিন কেইটা ৰোজা পূৰ্ণ কৰিব; যিসকলে ৰোজা ধাৰিবলৈ অসমৰ্থ, সেই সকলে পৰিচিত হিচাপে এজন দৰিদ্ৰ ভোজন কৰোৱা। কিন্তু যিজনে সজ কাম বেছি আগ্ৰহী দেখুৰায়; সেয়া তাৰ নিমিত্তে তাতোকৈ মংগলজনক আৰু ৰোজা ধৰা তোমালোকৰ নিমিত্তে কল্যাণকৰ, যদিহে তোমালোকৰ জ্ঞান থাকে। বমজান এনে এটা মাহ, যিখন মাহত মানৰ জাতিৰ কাৰণে পথ প্ৰদৰ্শন আৰু পথ প্ৰদৰ্শনৰ প্রত্যেক্ষ প্ৰমান স্বৰূপে আৰু স্বতন্ত্ৰ নিদৰ্শন কৰপে কোৰ-আন অৱৰ্তীৰ্ণ কৰা হৈছিল। গতিকে তোমালোকৰ মাজৰ যিজনে এই মাহ পায়, তাৰ নিমিত্তে ৰোজা পালন কৰা বাধ্যতামূলক। কিন্তু যিজনে নৰিয়া বা অৰমনত থাকে; সি পিছত গৈ সেই কেইদিনৰ ৰোজা পূৰ্ণ কৰিব। আল্লাহ তায়ালা তোমালোকৰ নিমিত্তে সহজ উপায় ইচ্ছা কৰে; আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে কষ্ট হোৱাটো কেতিয়াও আশা নকৰে; আৰু এনে কৰাৰ উদ্দেশ্য, যাতে তোমালোকৰ ৰোজাৰ দিনৰ সংখ্যা পূৰ্ণ কৰা আৰু যাতে আল্লাহই তোমালোকক সজ বাট প্ৰদৰ্শন কৰাৰ নিমিত্তে তোমালোকে তাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰা, আৰু যাতে তোমালোকে আল্লাহৰ শলাগ লব পৰা।

আৰু মোৰ ভৃত্য সকলে মোৰ বিষয়ে যদি তোমাক প্ৰশ্ন কৰে; তেন্তে (সিহঁতক কোৱা) বাস্তৰতে মই ওচৰতেই ; কোনো প্ৰার্থনাকাৰীয়ে যেতিয়া মোৰ প্ৰার্থনা কৰে, মই তাৰ প্ৰত্যুভৰ দিওঁ। কিন্তু সিহঁতে মোৰ আদেশ পালন আৰু মোৰ প্ৰতি বিশ্বাস ৰখা উচিত; যাতে সিহঁতে সত্যৰ পথ প্ৰাপ্ত হয়।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঁ) যে কয় যে উল্লিখিত আয়াত সমুহত আল্লাহ তায়ালা ৰোজাৰ আদেশ, আৰু তাৰ গুৰুত্ব, বমজান মাহত মোমিন সকলৰ দায়িত্ব আৰু দোৱা কবুল হোৱাৰ পদ্ধতি সমুহ বৰ্ণনা কৰি দিচে। এনেকুৰা এটা মাহ আমাৰ নিমিত্তে নিৰ্ধাৰণ কৰিছে, যত আল্লাহ তায়ালা নিজৰ ভৃত্যৰ ওচৰ চাপি আহে আৰু চয়তানক শংখলিত কৰি দিয়ে। গতিকে যেতিয়া আল্লাহ তায়ালাৰ ফালৰ পৰা ভৃত্যৰ ওপৰত ইমানেই বহমত আৰু কৃপাৰ দ্বাৰা উমোচন হৈ যায়, তেতিয়া আমি কিমানখিনি আল্লাহ তায়ালাৰ কথা শুনি ৰোজাৰ দায়িত্ব পালন কৰাৰ চেষ্টা কৰা উচিত ! আঁহজৰত (ছাঁ) এবাৰ কৈছে যে যদি তোমালোকে বমজানৰ কিমান কল্যাণ, সেয়া জানিৰ পৰা আৰু আল্লাহ তায়ালা কিমান দয়ালু হৈ পৰে সেয়া জানিৰ পাৰা, তেন্তে তোমালোকে নিশ্চয় ইচ্ছা কৰিলাহেঁতেন যে গোটেই বছৰটো বমজান হওঁক, আৰু গোটেই বছৰ জুৰি আমি আল্লাহ তায়ালাৰ কৃপা বুটলি লওঁ। গতিকে আল্লাহ তায়ালা এই ৰোজা আমাৰ কল্যাণৰ নিমিত্তে ফৰজ কৰি দিয়ে। আধ্যাত্মিক আৰু

দৈহিক সকলো কল্যাণ আমি ৰোজাৰ পৰা আহৰণ কৰিব পাৰো। ৰোজাই এফালে যেনেকৈ এজন মোমিনৰ দৈহিক অৱস্থাৰ উন্নতি সাধন কৰে, আনফালে তেনেকৈ ইয়াতকৈ বেছি আধ্যাত্মিক উন্নতিৰ ফালে ধাৰিত কৰে। গতিকে আমি আল্লাহ তায়ালাৰ এই আদেশৰ ওপৰত আমল কৰি ৰমজান মাহত নিজৰ আধ্যাত্মিক অৱস্থাৰ উন্নতি সাধন কৰাৰ চেষ্টা কৰা উচিত। উক্ত আয়াত সমুহত আল্লাহ তায়ালাৰ যিবোৰ কথা বৰ্ণনা কৰিছে, সেয়া হল এজন মোমিন আৰু প্ৰত্যেক মুচলমানৰ ওপৰত ৰোজা ফৰজ কৰা হৈছে। হজৰত মছিহ মাউদ (আঃ) যে কৈছে যে ইয়াৰ দ্বাৰা খোদা তায়ালা ইচ্ছা কৰিছে যে এটা আহাৰ কমাই দিয়া আৰু আনটো বঢ়াই দিয়া। ৰোজাদাৰ সকলে সদায় এই ফালে গুৰুত্ব দিয়া উচিত যে ৰোজাৰ উদ্দেশ্য কেৱল ভোকে পিয়াহে থকাই নহয় বৰং ইয়াৰ দ্বাৰা উচিত আল্লাহ তায়ালা জিকিৰত যেন মচগুল থকা হয় যাতে তত্ত্বজ্ঞান আৰু ভেদ প্ৰজ্ঞাৰ অধিকাৰী হব পৰা যায়। তেখেত (আঃ) যে কৈছে যে গতিকে ৰোজাৰ অৰ্থ বা ভেদ হল মানৱে দৈহিক চাহিদাৰ ৰুটি যিয়ে শাৰীৰিক পৰিচালিত কৰে সেয়া এৰি আনন্দিধ ৰুটি গ্ৰহণ কৰক, যিয়ে আস্থাৰ শাস্তি আৰু পৰিতুষ্টিৰ কাৰক হয়। যিসকলে কেৱল খোদা তায়ালাৰ নিমিত্তে ৰোজা বাখে তেওঁলোকৰ উচিত যে তেওঁলোকে যেন আল্লাহ তায়ালাৰ প্ৰশংসা আৰু তছবিহ, তহামিদিত ব্যাস্ত থাকে।

আল্লাহ তায়ালাৰ তাকওয়া অৰ্জনকেই ৰোজাৰ উদ্দেশ্য হিচাপে বৰ্ণনা কৰিছে আৰু তাকওয়া সম্পর্কে হজৰত মছিহ মাউদ (আঃ) যে কৈছে যে মুন্তাকী হোৱাৰ বাবে এয়া বৰ জুৰুৰী বস্তু। বেয়া চাৰিত্ব পৰিত্যাগ কৰি তাৰ তুলনাত উভয় চাৰিত্ব গঠনত উন্নতি কৰক। লোকৰ সৈতে সদভাৰ অটুট বাখক। খোদা তায়ালাৰ সৈতে সচাঁ আনুগত্য আৰু সততা প্ৰদৰ্শন কৰক। এইবোৰ বস্তুৰ আহৰণেই লোকক মুন্তাকী সুচায়। আল্লাহ তায়ালা এনেজনৰহে বস্তু হৈ পৰে। যেনেকৈ খোদা তায়ালা কৈছে (ওয়া হয়া ইয়া তাৰাল্লাছালেহিনা)। হাদীছ চাৰিফত উল্লেখ আছে যে আল্লাহ তায়ালা সেই সকলৰ প্ৰতি সদয় হৈ যায় আৰু তাৰ হাত হৈ যায়, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ ধৰে, তাৰ নয়ন হৈ যায়, যাৰ হতুৱাই তেওঁ দেখিবলৈ পায়, তাৰ কৰ্ণত পৰিণত হয়, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ শুনে, তাৰ পথ হৈ যায়, যাৰ ওপৰত তেওঁ চলে।

হজৰত আবু হুৰায়ৰা (বাঃ) যে বৰ্ণনা কৰিছে যে আহজৰত (ছাঃ) যে কৈছে যে আল্লাহ তায়ালা কৈছে -মানৱে তাৰ সকলো আমলতাৰ নিজৰ নিমিত্তে বাখে আকৌ কৈছে যে ময়েই তাৰ পুৰুষ্কাৰ অৰ্থ্যাং মই নিজে তাৰ ফলাফল নিজৰ ফালৰ পৰা দান কৰিম। আকৌ আঁহজৰত (ছাঃ) যে এয়াও কৈছে যেৰোজা হল ঢাল স্বৰূপ, আৰু যেতিয়া তোমালোকৰ কোনোবাই ৰোজাদাৰ হোৱা, তেওঁ যেন বেয়া কথা নকোৱা বা গালি শপনি নিদিবা যদি তাক কোনোবাই গালি দিয়ে অথবা কাজিয়া কৰে তেন্তে তাক কোৱা উচিত যে মই ৰোজাদাৰ হওঁ। তেখেত (ছাঃ) বৰ্ণনা কৰাৰ পিছত আকৌ কৈছে যে সেই সন্তাৰ কছম ! যাৰ অধীনত মহম্মদ (ছঃ) ৰ প্ৰাণ, ৰোজাদাৰৰ মুখৰ গোন্ধ আল্লাহ তায়ালাৰ ওচৰত কস্তৰীতকৈও উভয়। তেখেত (ছাঃ) যে কৈছে যে ৰোজাদাৰৰ নিমিত্তে দুটা আনন্দ উপস্থাপন কৰা আছে, তাৰে এটা হল যেতিয়া এজন ৰোজাদাৰ ইফতাৰ কৰে তেতিয়া সি আনন্দিত হয়। আনটো হল যেতিয়া তেওঁ গৈ নিজৰ পালন কৰ্তাৰ সৈতে মিলিব তেতিয়া এই ৰোজাৰ কাৰণেই আনন্দ লাভ কৰিব। গতিকে এয়াই হল তাকওয়াৰ মান, যিটো এজন প্ৰকৃত ৰোজাদাৰে বুটলি লোৱা উচিত আৰু সকলো ধৰণৰ আধ্যাত্মিক আৰু চাৰিত্বিক দুৰ্বলতা আঁতৰাই পেলাই ৰোজাদাৰে নিজৰ দিন পাব কৰা উচিত। আঁহজৰত (ছাঃ) যে এয়াও কৈছে যে এই মাহত চয়তানক শৃংখলিত কৰি বখা হয়। অৰ্থ্যাং বাঞ্ছি থোৱা হয়। তেন্তে আকৌ কেনেকৈ প্ৰথিবীত এই ৰমজান মাহতেই বেয়া, বিশৃংখলা, চলিয়ে থাকে, কিয় থাকে ? ৰোজা সেই সকলৰ নিমিত্তে ঢাল স্বৰূপ হয়, চয়তানৰ আক্ৰমণৰ পৰা সেই সকলকহে বক্ষা কৰা হয়, যি সকলে ৰোজাৰ গুড়াৰ্থ বুজি লৈ তাকওয়া ধাৰণ কৰে। গতিকে এয়াই হল আচল উদ্দেশ্য যি আমি সদায় মনত ৰাখিব লাগিব। আঁহজৰত (ছাঃ) যে এই ফালেও মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰি সাৰধান কৰি দিছে যে যদি কোনোবায় ৰমজান পায় আৰু মুক্তি সাধন নকৰে, আল্লাহ তায়ালাৰ ইমান বিস্তৃত কৃপা সত্ত্বেও যদি ক্ষমাৰ যগণ্য হব গোৱাৰে তেন্তে আৰু কেতিয়া হব পাৰিব ? গতিকে আমি কেৱল আনন্দিত হৈ ৰমজানৰ ৰোজাক স্বাগতম জনালেই নহব বৰং আমি নিজৰ বিষয়ে চিন্তা কৰা উচিত যে আমি আল্লাহ তায়াৰ বৰ্ণিত ৰোজাৰ উদ্দেশ্য সফল কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছো নে নাই। আল্লাহ তায়ালা আমাক এইবোৰ অৰ্জন কৰাৰ তোফিক দান কৰক আৰু তাৰ ক্ষমাৰ চাদৰেৰে আমাক ঢাকি লওঁক।

আকৌ ইয়াৰ পিছত আয়াতত এয়াও বৰ্ণনা কৰিছে যে কেনেকুৱা পৰিস্থিতিত তোমালোকে ৰোজা এৰিব পাৰিব। আল্লাহ তায়ালা কৈছে এয়া নিদিষ্ট দিনচেৰেক মাত্ৰ ; আকৌ কৈছে যে এয়া তেনেকুৱা কথা নহয় যে এয়া তোমালোকৰ বহু ডাঙৰ

কুরবাণী আল্লাহ তায়ালা ইয়াত তোমালোকক নিজৰ কৃপা বষণ্ঠ কৰি আছে এই নিদিষ্ট দিন চেৰেকেত; যদি তোমালোকে এই দিন কেইটাত অসুখত ভূগি থাকা নাইবা ভৱনত থাকা তেন্তে ৰোজাই সেই কেইদিন ছুটি কৰিব পাৰা কিন্তু ৰোজা এৰা দিনকেইটা বছৰৰ যিকোনো সময়ত পূৰ্ণ কৰিব লাগিব। আনহাতে যিজন চিৰকগীয়া আৰু চিকিৎসকে ৰোজা এৰাৰ উপদেশ দিয়ে, তেন্তে তেওঁ এজন দৰিদ্ৰক ৰোজা ৰখাওঁক। হজৰত মছীহ মাউদ (আঃ) যে কৈছে যে এৰাৰ মোৰ মনত এয়া ধাৰণ উপজিল যে “ফেদিয়া” কিয় নিৰ্বাবণ কৰা হৈছে? তেতিয়া বুজি পালো যে যাতে ইয়াৰ সলনি ফেদিয়া দাতায় ৰোজা ৰখাৰ সক্ষমতা লাভ কৰে। আল্লাহ এনে ক্ষমতাশালী, যদি সি বিচাৰে তেন্তে যক্ষা কগীকও আৰোগ্য দান কৰি ৰোজা ৰখাৰ তোফিক দান ককৰিব পাৰে। গতিকে ফেদিয়াৰ উদ্দেশ্য হল তেওঁ যেন শক্তি লাভ কৰিব পাৰে আৰু এয়া একমাত্ৰ খোদা তায়ালাৰ কৃপাত হে সন্তুষ্ট হয়। তথেতে (আঃ) যে কৈছে যে যিজনে আৰোগ্য লাভ কৰি ৰোজা ৰখাৰ উপযুক্ততা লাভ কৰে তেওঁৰ কাৰণে ফেদিয়া দিয়াটো হল অনুমতিৰ দুৱাৰ উন্মোচন কৰা। গতিকে বিনা কাৰণত অনুমতিৰ দুৱাৰ খোলাটো হল বিদ্যাতাৰ জন্ম দিয়া। যদিও বমজানত ফেদিয়া দিয়া হয় তথাপি বমজানৰ পিছত (আৰোগ্য হলে) ৰোজা পূৰ্ণ কৰা জুৰুৰী। এই ৰোজা বছৰত যিকোনো সময়ত গৈ পূৰ্ণ কৰিব পাৰে। আনহাতে চিৰকগীয়া, পিয়াহ খুওৱা মহিলা, গৰ্ভবতী মহিলা, যিয়ে এনে অৱস্থাত থাকে যে বছৰ পাৰ হৈ যায়, তাৰ নিমিত্তে ফেদিয়াই যথেষ্ট বুলি ধৰা হয় যায়। কিন্তু এই ফেদিয়াৰ লগে লগে মাহটোত ইবাদত আৰু জিকিৰে ইলাহি আৰু আনবোৰ নেকি বজায় ৰখা জৰুৰী। অৰ্থাৎ এয়া হব নোৱাৰে যে ফেদিয়া দি দিলো আৰু সকলো বন্ধুৰ পৰা আমি বেহাই পাই গলো।

আল্লাহ তায়ালা আকৌ এই আয়াত সমুহত কৈছে, যিবোৰ নেকি তুমি পূৰ্ণ আনুগত্যৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ কৰিবা, আল্লাহ তায়ালা তাৰ উত্তম ফলাফল দান কৰিব। আকৌ কৈছে - এই মাহতেই আমি কোৰ-আন অৱতীৰ্ণ কৰিছো যি তোমালোকৰ নিমিত্তে হিদায়েতৰ স্থল আৰু স্পষ্ট প্ৰমান আৰু নিৰ্দৰ্শন ইয়াৰ ভিতৰত নিহিত আছে। বমজান মাহৰ সৈতে কোৰ-কৰিমৰ এটা বিশেষ সম্পর্ক আছে। এই মাহটোত ৰোজা ৰাখি কোৰ-আন পঢ়া, আৰু ইয়াৰ ওপৰত চিন্তা কৰা আৰু নিৰ্দৰ্শন আদি বিচাৰি লৈ তাৰ ওপৰত আমল কৰাৰ চেষ্টা কৰা উচিত যাতে আমি বমজানৰ কল্যান লাভ কৰিব পাৰো। আমি প্ৰত্যেকেই কো-আন কৰিমৰ গুৱার্থ বুজিবলৈ সক্ষম নহয়, সেয়ে জামাতৰ প্ৰত্যেক মছজিদত দৰছৰ ব্যাৰস্থা আছে। তাৰ পৰা লাভ আহৰণ কৰা উচিত। এনেদৰে এম টি এৰ মাজত নিয়মিত (দৰছ) পাঠৰ ব্যাৰস্থা আছে তাৰ লাভ উঠোৱা প্ৰয়োজন। আঁহজৰত (ছাঃ) যেও এই মাহত বেছি বেছি কোৰ-আন পঢ়াৰ প্ৰতি নিৰ্দেশ জাৰি কৰিছে। কোৰ-আন তিলওয়াত বাদে বমজানৰ ৰোজা সাৰশূন্য। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে যে এনে সাধাৰণ বাহ্যিক জ্ঞান আৰু কোৰ-আনৰ জ্ঞানৰ বহু ডাঙৰ পাৰ্থক্য আছে। সেয়ে পার্থিৰ বিদ্যা শিক্ষা অৰ্জনত তাকওয়াৰ চৰ্ত ধৰা নাই কিন্তু আচমনী শিক্ষা আৰু কোৰ-আনৰ জ্ঞান লাভৰ সৈতে তাকওয়া হল প্ৰত্ম চৰ্ত। গতিকে আহমদী সকলে এই বিষয়ে চিন্তা কৰা উচিত আৰু কেৱল দুনীয়া দাৰীত মচগুল নাথাকি কোৰ-আন কৰিমৰ শিক্ষা অৰ্জনৰ চেষ্টা কৰাও প্ৰয়োজনীয় বিষয়।

হজুৰ আনোৱাৰ (আঃ) যে কৈছে যে ইয়াৰ আগৰ আয়াতত বৰ্ণনা কৰিছে যে ৰোজাৰ দিনবোৰত আল্লাহ তায়ালাৰ মহানত বৰ্ণনা আৰু জিকিৰে ইলাহি, আৰু ইবাদতত মং থকা আৰু আল্লাহ তায়ালাৰ শলাগ লোৱা উচিত যে সি তোমালোকৰ হিদায়েতৰ নিমিত্তে এনে উচ্চ মৰ্যাদা সম্পন্ন কিতাপ নাজিল কৰিছে যত সম্পূৰ্ণ নিহিত আছে। এনেদৰে আনটো আয়াতত আল্লাহ তায়ালা কৈছে যে মোৰ ভৃত্যাই মোৰ সন্দানত প্ৰশং কৰি থাকে। আৰু বমজান মাহত গৈ এই সন্দানৰ বেগ বঢ়াই দিয়ে, ইয়াৰ উত্তৰ হল মই ওচৰতেই আছো, সিহঁতৰ প্ৰার্থনা (মাত) শুনি আছো। যদি সিহঁতে একাগ্ৰতাৰে মোৰ ওচৰত ভিক্ষা মাগে তেন্তে সেয়া মই ক্ষুল কৰি লওঁ। কিন্তু দোৱা ক্ষুল কৰোৱাৰ বাবে প্ৰয়োজন হল, দোৱা কৰোঁতাই মোৰ কথা মান্য কৰা। হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে কৈছে যে গতিকে আমি নিজকে নিজে শুধৰাই লব লাগিব আৰু নিজকে নিজে শুধৰালৈ দুৱাৰে সৈতে চেষ্টা কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে আল্লাহ তায়ালা আমাৰ নিমিত্তে শান্তি সম্পৰ্কীতিৰ বাতাবৰণ সৃষ্টি কৰিব। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে এয়া ধাৰণ নকৰিবা যে আমি প্ৰত্যহ দোৱা কৰি থাকো, আৰু সকলো নামাজেই দোৱা যি আমি পঢ়ি থাকো কাৰণ সেই দোৱা মাৰিফতৰ পিছত আৰু কল্যাণৰ জৰিয়তেহে সৃষ্টি হয়, সেই দোৱাত এটা বেলেগ প্ৰকৃতি আৰু পৰিস্থিতি নিহিত থাকে, যটোৱে হল বিলীন কৰি দিয়া বন্ধু সেইটোৱে হল দহনাশি, সেইটোৱে হল বহমত (কল্যানক টানি উলিৱাই অনা এটা শ্বাসৰুদ্ধ প্ৰচেষ্টা, সেয়া হল এটা মৃত্যু যিয়ে অস্তিমক জীয়াই তোলে, সেয়া এটা ওফন্দি অহা যি অস্তিমত

পাৰ কাণ্ডাৰী হৈ পাৰে। উল্লেখ কৰিছে যে সকলো নিঃশেষ হৈ যোৱা কথাবোৰ ইয়াৰ দ্বাৰা আকৌ সম্পৰ্ণ হৈ উঠে, সকলো কালান্তক ইয়াৰ দ্বাৰা বিষ ঔষধি হৈ পাৰে। গতিকে প্ৰকৃত দোৱাই এনেদেৰে ক্ৰিয়া কৰি থাকে। দোৱা কৰোতাক খোদা তায়লা মজিজা দেখুৱায়, মগনীয়াক কিৰামতিৰ অনুগ্ৰহ দান কৰি থাকে। দোৱা খোদা তায়লাৰ ফালৰ পৰাই আহে আৰু খোদাৰ ফালেই প্ৰত্যাবৰ্তন কৰে। দোৱাৰ জৰিয়তে খোদা ইমানেই কাষ চাপি আহে যেনেকৈ তোমাৰ সামিধ্যত। দোৱাৰ প্ৰথম কল্যান হল, এয়াই মানৱ মনক পবিত্ৰতালৈ সলনি কৰি দিয়ে। গতিকে দোৱা হল সেই ৰং যিয়ে জুলি যোৱা মৃত্তিকাক স্বৰ্গলৈ বৰ্পান্তবিত কৰিব পাৰে। এয়া হল নিৰ্মল ফটফটীয়া পানীৰ দৰে যিয়ে সকলো অন্তৰ মহলৰ কৃৎসিত ধূই নিকা কৰিব পাৰে। এই দোৱাৰ সৈতেই আঘা বিগলিত হৈ যায় আৰু স্বচ্ছ পানীৰ দৰে বৈ গৈ হজৰতে ওয়াহেদত নিগৰি পাৰে। সি খোদাৰ ওচৰত থিয় হয়, ৰকুত্ত কৰে আৰু ছিজদাও কৰে, আৰু ইয়াৰেই প্ৰতিচ্ছায়া হল নামাজ, যি ইচ্ছামত শিকোৱা হয় আৰু ৰহৰ থিয় হোৱা মানে হল এয়া খোদা তায়লাৰ নিমিত্তে প্ৰত্যেক দুখ যন্ত্ৰণা সহ্য আৰু আদেশ পালনৰ বাবে সাজু হৈ যোৱা, আৰু ইয়াৰ ৰকু মানে হল সি সকলো প্ৰণয় বিসৰ্জন দি খোদাৰ ফালে সহাৰি জনায়, আৰু খোদা তায়লাৰ হৈ যায় আৰু তাৰ ছিজদা মানে হল খোদা তায়লাৰ আস্তানত পৰি নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে বিলীন কৰি হেৰুৱাই দিয়ে। ইয়াৰ নামেই হল নামাজ, যিয়ে খোদা তায়লাক মিলাই দিয়ে আৰু চৰিয়তে ইচ্ছামীয়ে ইয়াৰ ছবি সাধাৰণ নামাজৰ ছবিত প্ৰদৰ্শন কৰিছে যাতে এই শাৰীৰি নামাজ ৰহন্তি নামাজৰ ফালে ক্ৰিয়া কৰিব পাৰে। আল্লাহ তায়লা এনে অৱস্থা আমাৰ নিজৰ মাজত সৃষ্টি কৰাৰ তোফিক দান কৰক। ইয়াৰ পিছত হজুৰ (আইঃ) যে মকবম উক্তিৰ তাহিৰ আজিজ আহমদ চাহাব ইবনে আবশিদুল্লাহ ভঙ্গি চাহাবৰ, নমাজে জানাজা গায়েব পঢ়াৰ ঘোষণা কৰে। আল্লাহ তায়লা এখেতৰ মৰ্যাদা উন্নীত কৰক। (আমিন)

(BOOK POST PARINTED MATTER)

Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 10 May.. 2019

To -----

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 9707110844